

זה הספר נקשה עפ"י סימני אותיות דאלפא ביתא ואחזק (עירונון כד ע"ג) סימנים עשה
כתורה ואין התורה נקיה אלא בסימנים :

ספר

תיו יהושע

הלכות פסוקות

על שיע יוד

עפ"י סדר אלפא ביתא

קראתי שמו תיו [שהוא לשון סימן כמו והתויה חין] (יחזקאל ט) ע"ש שהוא כולל כל דיני
הוראות והלכות בסימני אותיות מארץ ועד תיו וכל דיני השיע המפורים בנמה סקומות
בהלכות וכן כל המדושי דינים מראשון שבראשונים עד אחרון שבאחרונים אשר לא
העירו הראשונים הכל ימצאו כאן נמקום אחד באות הראוי לו בדרך הלכה פסוקה המוסכם
אליבא דהלכתא ובל דין סבואר בטעמו ובדשון צח וקל ובדרך שאילה ותשובה וכל מנקש
הלכה ימצא מבוקשו בלא מורה ויניעה וכדי שיזכר שמי לשוב קראתי שמו על שמי
תיו יהושע וזה זכרי לרועי וזכרע וזעי עד סוף כל הדורות אנכי הצעיר יהושע בלא"א
חיים ישראל וללה"ת התונה במשערתנאביל ופלגנים הייתי סויצ במורטשיין יצ"ו.

זה חלק שני

מאות ן עד אות י ועד בכלל

עוד נספה ונלוס חלוי לנכוף קונטרס מגיד חדשות חידושי דינים מגלוגי דור
האחרון שבזמן הזה לפי סתמדות הזמן והשמשות כרכה. ושם חמלא די מחסורו
וכוא כולל ניכ כל הדינים עפ"י סדר אלפא ביתא :

קראקא

שנת תרמ"ב לפ"ק

בדפוס המשוכה של השותפים סו"ה יוסף פישער ומ"ה שאול דייטשער י"א.

TOW JEHOSSCHA

Verlag von Josua Briskin.

Druck von Fischer & Deutscher in Krakau, 1882.

הקדמה קמנה

יתברך המאזיל לבורא יתעורר לעשות את המשפטים אשרים והחוקים והסודות ואברך את ד' במקלות ובחוף רבים אהלנו אשר מנעורי האזיל מעונו עלי להבין ולהשכיל בחוסיק דברי חז"ל ולהפיק אור חורחו לרבים עיי מכש סופוס להגדיל חורה ולהאדירה. וכבר ידוע משפר חסידים אשר מבאר ואומר בדאיות נודקות ונכוחות שכל מי שמחדש חידושו הלכות או שמתע אמרים נגידם לחלפיות אל ימנע עלמו כספר להעלות וגם מבורר בדברי חז"ל דמי שמחדש הלכות או שמתע אמרים נגידם לחלפיות אל ימנע ברמה ואינו כותב להיות לו למשמרה הוא חסרון אשר לא יוכל להמנות כי מאם חורה ד' לבאות ועמיד ליתן דין והשכונות לפני הבורא יחיש נורא עלילות שאומרים לו הלא בפנקס החובות אפילו חזי פירוטה הוד כותבה ודברי חורה מפ ומפנימים יקרות לא שמה אל לבך לדעת. וגם ספרי המקובלים חכמי' אחת כחבו שתיקון גדול הוא לנפש החוטאה להעריה עלמו ולכתוב דברי חורות. לכן אחי וידידי עמדה נא לימין דדקי להיות בשוחרי להוציא לאור עולם את ספרי על כל חלקי השיע ראו כי כבר הוצאתי לאור חלק ראשון מאות א' עד אות ד' ועד בכלל והיום נותק אנכי לפניכם החלק שני מאות ו' עד אות י' ועד בכלל ומסות הספר ואיכותיו ועל מה אדניו הועבטו ונכר סודותי בהקדמה הגדולה של ספרי חלק ראשון הגיל ד' השוב יעשה עמנו לעובדה אות ויראנו בחורחו נפלאות ויחיש בימינו קץ ספלאות בביא :

המחבר.

המפתחות האותיות מחלק שני

- אות ו חלב וחמאה. חצר הכבוד. תריף השוד. תתיבה הראויה להתכבד :
- ו וורדין. ושמט :
- אות ז אות ז
- ז זלוק יין נכך. זעת אדם ואוכלין. זמק. ז מחול. מלפים. מעם לאגם. מרמש הכבוד. זרוע :
- אות ח אות ח
- ח חום השררה. חומץ האמריץ. חלבים : י יבש ביבש שנתערבו. ידים של בהמה. שגשברו :

הטכמת הגאונים

ממדינה רוטיא ליטא ורייסין כבר באו בדפוס בספרי תיו יהושע חלק ראשון :

הסכמת גאוני גאליציען ועסטרייך

הסכמת

מן הגאון האמיתי מאור הגולה שר התורה נזר התכסים נשיא הגאונים וראש החכמים חכם חרשים צבי חפארת ישראל ראש גולה אייאל שמו נודע בכל קצווי ארץ וים החקים בקש"ת מ"ח צבי הירש אורנשטיין נ"י אבדק"ק לבוב הגליל.

הן בא לפני הרב המאור הגדול חריף ונקי עלום וכ"ו מו"ס יהושע אבדיק פולטשין וכעת חוגס כעשעשנאכיל וספרו בירו הנקרא תיו יהושע ושאר החלקים בירו אשר הם נכחונים ושמתו עיוני בהם ורליחי כי דובר בשפה ברורה ומשנחו לו סדורה ובחכמה ודעה לקט וקצין כל דברי ראשונים ואחרונים המחברים נ"יו וסדרם על דרך אי"ב להועיל לבני דורו ואני רליחי כי טוב עשה עם בניו כי ספרו כיקר יהיה להועיל רב לבני ולכן אמרתי להסכים על ידו לגמור אח [אשר] החל לעשות ואקוים כי בלי ספק דיני עמי יהיו בעמרתו לפיכך ולחמכו למען יוכל הפיק זממו הטוב ויראה שכר טוב בעמלו. דברי אלה לכבוד חוסיק ולכבוד הרב בני המחבר נ"י. לבוב יום ד' כ"ז חשרי תרמ"ב. וכאשר יוצא חיבור סגיל לאור פולם כנני גם אנכי בליג לקחת איתו במחיר הקצוב:

צבי הירש אורנשטיין.

הסכמת

הרב הגאון האמיתי חריף ונקי בכד חרדי תורה שר וגדול ליהודים תורה וגדולה בו נצטרם מאור הגולה כבוד התורה וכבוד ישראל בקש"ת מו"ת יצחק אהרן הלוי איטינגא נ"י ודק"ק רבוב.

כאשר יבטע ד' אח מעשה הרב המאור הגדול החריף והנקי וכ"ו מו"ס יהושע נ"יו להוציא ספרו מביית הדפוס חקק גם אנכי בליג אח ספריו כי מאלד מאלד כועבו כעיוי ביסודותיו מראשון עד האחרון אליבא דהלכתא ובספרות ישראל ונכונות ולק מלוה גדולה להיות בחמכו ולקנות מאלחו ספריו היקרים כאשר יוצא מביית הדפוס. בעוהי יום ד' כ"ז חשרי תרמ"ב לפ"ק לבוב:

יצחק אהרן סגיל איטינגא.

אלה

דברי הרב הגאון הספורים חריף ונקי בכל חרדי תורה סאר הזמן והדור וכ"ו בקש"ת מ"ח אברהם בנימין קלוגר נ"י ברוב הגאון ושכנה"ג שר התורה אשר שמו נודע בכל קצווי ארץ וים החקים בקש"ת מו"ת שלמה קלוגר זצ"ל אבד"ק ברודי.

שמחתו כאשר בא חכם לבבול הרב המאור הגדול חריף ונקי עלום וכ"ו כשיה מו"ס יהושע אבדיק פולטשין במדינת רוסיא והלמודו בירו הוא ספרו תיו יהושע כל החלקים ורליחי כי נהיטרו ספריו בנביאות גדול ובספרות ישראל והלכות על שלחן מלכים וגדולים. לק גם אנכי בחתי ע"ה לקחת חיבוריו היקרים כשיוציאם לאור במחיר אשר יושא עליהם. ואכנס מאלח כל לומדי הסורה ומאוסני הסורה להחיק בירו וכ"ו. וע"ז בחתי ע"ה יום ד' כ"ז אלול לסדר חול כשל אמרתי לפ"ק ברודי:

סקי אברהם בנימין קלוגר כבאלון מוסיק.

הסכמת נאוני נאליציען ועסטרייך

הסכמת הרב הגאון האמיתי שר התורה נור החכמים והגבונים סיני ועוקר הרס המסורסים בכל קצוי ארץ ואלפי ישראל אליה פונים ע"ה מ"ה בקש"ת מ"ה יצחק שמעדרקיש נ"י אבדיק פרעס שלא הגביל בעל המחבר בית יצחק.

ה"ה הרב המאור הגדול חרף ובקי עזוס וכו' מו"ה יהושע אנדיק עולטשין וכעת הוא כשטערנאביל ואיקלע לאחרין וסרסא לי ספרו אשר הוציא לאור מכבר חלק אחד וכעת רוצה להדפיס את יסר החלקים ואלה החלק הראשון כסופסות רבות והדשות ונקוב בשמו תויו יהושע כולל כללי הלימוד וחדושי דינים עש"י סדר אלפא ביתא ודלתי א"ה עולים להרפס ומשנה אתי לפעלו כי טוב לחועלה הלימוד וסרסאס וכל מבקש דבר ד' זו הלכה ימצא בספרו כל טוב והנני חפץ אליבא דהלכתא כטוב עמס אליבא דלמח. אשר ע"כ אף ידו חסון עמו ואבקש מאלה הדיני עמי לחמכו ידי הרב המאור הגדול כ"ו למשן חמשינה חושי ויכ"י לאל ידו לעמוד הדפסות ספריו ברעות ד' דרכו ויקיים בו נוצר חלטה יחל ספריו וא"ה סביולא ספריו לאור חלקם בל"ג א"ה במחיר סקלוב. דברי המדבר לכבוד הסורס ולומדיס פרעמיסלח יוס - ו' עשיק לסדר ואזכור את בריחי הסרמיס לזיורס:

יצחק שמעדרקיש האבדיק הייל והגביל.

המידוד והנני חרס שלו נכתב אתי הייל בהסכמה הדפסתי בקס"י פנים.

אלה

רבי הרב הגאון המפורסם חרף ובקי בגל חרתי תורה אשר תרפסותו ובקיאותו ודחת בכר קצוי ארץ - יוס החוקים כש"ת מ"ה היינו יהודא סאסניצאר נ"י ר"ס בק"ק בראדי.

לאסרווד גארף קאסוילא ס"ה הרב המאור הגדול חרף ובקי וכו' מו"ה יהושע נ"י בעל המחבר ספר תויו יהושע אשר ספרו נחפסע כבר במדינת רוסיא וכבר נתנו עדותס עליו גלוני דורינו במדינת רוסיא. וכעת רוצה הוא לאסוף פרעגומערלעטען על יסר החלקים היקרים ועוקרס גופו כטוקיח חפץ יקר ממקומו דמי אשר ע"כ מהרצוי לקרבו ולחמכו בכל האפסרי ולרח"י ע"כיו בחתי עש"ח יוס ד' דסליחות חרמי"א חללה שנה וקללותי וחלל שנה וברכותי לפיך:

הקי חיים יהודא סאסניצאר ר"מ ועומד לשרת בקודש פיך בראדי יע"ח.

יש לי סכריך כחנים ופרעגומערלעטען גלאזי נדיקס סדור ונינים ואללזיסם עלייך ומנהולי הרבנים ענאליציען ועסטרייך אשר גם הם קיימו לי צדו ונתנו לי פ"ק ומללו את יוס נכתב לנפש מחמני לפיח לי לפזר ולסעד כדי שזוכל להוציא לאור את ספרייך מ"ה חללות הדפוס כי רצה לא יוכלתי להדפיס לכל אחד נלוטויסם אשר נתנו והגמתי רק חמיומיס:

הרב הצדיק סבעלוא שרי"א.	הרב הצדיק הישיש מאלעקס שרי"א.	הרב הצדיק ססיזארמקוב שרי"א.
הק' שזאל בהרב שרי"א.	הק' יצחק בהרב הצדיק שלי"א.	בנו הרב עש"י ישראל שרי"א.
הק' ישכר רוב בהרב סבעלוא שלי"א.	הק' שלמד בהרב הצדיק שלי"א.	הרב ב"ק וכו' סקאזארנא שרי"א.
הק' אריה ליבוש רוקה בהרב שלי"א.	הק' אשר אנשייר בהגאון שלי"א.	הרב ב"ק וכו' מנלינא שרי"א.
הק' יצחק סאיר בהרב שלי"א סבעלוא.	הק' משה זילבערמארב חתן ס' שלי"א.	גדולי הרבנים
הק' גפחלי בהרב שלי"א.	הק' יהושע העשיל נכד סתן ס' שלי"א.	הק' יואל אשכנזי אבדיק זלאטשוב.
הק' יצחק ישע"י האלברטסאס נן סרב הדיק זללזיס סעאנו.	הק' ארעיור נכד חתן ס' שלי"א.	הק' קאלאמי"א והגביל.
הק' חיים סאיר ייאל שפירא נכד ססיק סבעלוא זללזיס.		הק' אלי' חוס"ק ראהאב"ש.

האכלו. כי כל אוכל חלב וכו' וגברתה וכלל חתה זה הסוג ג"כ כל שאר בהמות טהורות וכן חלב כיו אסור ושלשה מיני כו' מה. א' כיו הבדל מבהמה וחי. ב' כיו הבדל מעו וכנש. ג' כיו שהוא בריה בפני עולמו עיני בפרימיג באריכות:

ב חלב הכסלים וקרום שעליהם והוא חלב שעל הכסלים האמור בסמ"ך שא"יכ נבלע חתה הבשר דק ומחפצט חתה המחיים שהוא למטה מלענות

קטנות וכשהבנה מפרישו נראה אוחו החלב כמבואר ברש"י שם והעני שהבשר חופה אוחו החלב וכבר אמרנו לעיל להחיר אוחו חלב שהבשר חופה אוחו

מ"ע כאן אסור דהא שאך מחירין לעיל ביינו חלק הפנים שאינו מנדד ממקומו וחיפוי בשר גמור הוא אבל כאן בחלק האמור דבהמה בחיים פירוקי מפרקא פ"י רש"י בשולחן אבריה נעים והמתחיים פממים

שהם ממשיכים לפני מעלה והכסלים נמשכים לפני מעט ואין החלב נכנס בהם ולאוי חיפוי גמור הוא ע"ש:

ג כל אלו החלבים אין לחוש להם אלא באחוריהם של בהמה אבל בחי' בהמה של פנים אין זה מהחלבים אלו רק ק"ח מן הקרום שעל חלב הכסלים

השאר שם בראשה למעלה מהטבור בחלק הפנים ולריך לבסיר אח הקרום משם כמבואר ברמ"א ס"י ס"ד ע"ש:

ד חלב שעל המסם וזית הכוסות והוא השמלה שקורין פריסה אסור ועגוש כרת חת חלב שעל הקרב כמבואר בש"ע שם ס"י ס"ד ע"ש:

ה חלב הדבוק לכרם חתה הפריסה יש בה פלוגתא בין הפוסקים היינו רבינו יואל סובר דחלב הלו מותר, דהוא רק שומן בעלמא הדבוק בבשר הכרם.

ורבינו אפרים ס"ל דאסור החלב הלו ככל שאר חלב והפלוגתא שלהם חלוי בפירוש חתה כמו שבארתי לעיל הפלוגתא שלהם ולהלכה אין קי"ל ברבינו

אפרים דאסור החלב הלו וכן המנהג בכל מקום עלבד בני רייניים דנוהגין במקצתן היתר ואין מוחזין בידם

בבשר הורה להם זקן והכביע כחז דאם רצו לנצל מנהגן ולהגות מכאן ואילך להומתא רשאים לעשות כן ואין בה משום לנע חלול ראזורים והלא כיש שכתבו

דאין רשאים לבעלו וזית לחם יסודא סיבאו ע"ש. וכן כתבו הפוסקים ובידור הוא הב"י בשם המדכ"י

שלדכ"י הכל לריך לבסיר הקרום שחתה המכסה ממעל לאוחה החלב שעל הקרב ולא נחלקו אלא

בחלב שחתה אוחו הקרום וכ"כ דרדכי משה ע"ש. גם כתבו שם הפוסקים להחמיר בחלב הלו שאינו

סוחס כלל כי עמא הוא ולא שייך לומר איסור מיכל אכלי

דרדכי שסוף ז"ל היו מחמיר על עמא ולא היו אוכל אוחה החוטים שנמלאים בטוף מלאים דה אחר הכיבוד אלא משליך אוחה ואוכל בשאר אבל לא כ"י אסור על אחרים ע"ש:

ט חושנין ארוכין אלא החסה מבשלים וכן חוטי טחאורי האזנים שבבואר לעיל דנוהגין לבסיר ואינו אלא חומרא בעלמא אזי א"א לא הסירין ומלחן ובשן קך מותר וא"ל ששים כלל ע"ש באחרונים:

סליק דיני החושנין האסורין

חלבים

א **שאלה** אוחו חלבים המותרים ואיסור האסורים:

תשובה הנה בחולין דף מ"ט ע"ב פלוגתא דרבי ור"י ישמעאל כתיב חת החלב אשר

על הקרב ריע אומר מה חלב המכסה את הקרב חותב קרום ונקלף אף כל כ"י ור"י ישמעאל אומר דקרום ונקלף לחוד היו חלב ע"ש. וקירוש רש"י חותב

שמלה הוא פרוש על הקרב ע"ש. וחותב הוא לשון חרוב כי הוא שמלחו לערוו מהרגמיק היא

חותבים ע"ש בש"ך ס"י פ"ד. ולהלכה העלו הפוסקים כ"י ישמעאל דקרום ונקלף לחוד כ"י חלב וכ"ש

חותב וכן נוהגין. ובפירוש דחותב פליגי ב"י רבינו אפרים ורבינו יואל דרבינו אפרים מפרש חותב

פירושו שמלה הוא המכסה שקורין פריסה היינו חלב הפריס על הכרם וחתחו קרום וחתה הקרום חלב

דבוק בכרם ונקלף הימנה והיינו חותב קרום ונקלף ולכן אסור החלב הדבוק בכרם אבל רבינו יואל

פירוש חותב שמלה הי"ל ולו יש קרום שנקלף הימנה מאוחה פריסה אבל החלב הדבוק לכרם מזה לא דיברו

חז"ל כלל והוא רק שומן בעלמא הדבוק בבשר הכרם ע"ש. ולדינא כמאן קי"ל יבואר אי"ס לקמן בסמוך. ובוד

פרע יש בחלב כי לריך שלא יהי' בשר חופה אוחו כמבואר בלשון העור והמתבר ועמא שעל הכסלים

אמר רחמנא ולא שנתוך כסלים ומעט זה אלו נוהגין בח"ק אשכח להחיר אוחו חלב המכוסה מבשר

בחוץ הכסלים בחלק הפנים כמו שבואר אי"ב בזהו ג' בינו ניקור. ועמא אלוין כאן במקום אחד כל החילוקי

דיכים ואחורו החלבים אשר הם אסורים ואחורו הם מותרים:

א חלב שור וכשב ועו וכן של שאר בהמות טהורות אסורים דכתיב כל חלב שור וכשב ועו לא

הלכות פסוקות

חלבים תיו יהושע

אכלו כיון דלדין חלב גמור הוא ומאיט' פסק כרמנים וכן שאר פוסקים דכרס שניקב אין לך דבר שיסחוס ואחו כי חלב שעליו עמא הוא כגיל אבל זימ אין אומרים בו חניי להלך ששים נגד כל החיטה שזה החלב דבוק בה כיון שחלב זה רבינו אפרים אומר והוא נעלמו סובר דלא אמרין חניי בשאר איסורין ומי' מחיבה עמא אסורא כמבואר שם בטי' וכן בס' ק"ה שעיף פי עיי'. ולענין דיעבד אם מלחו או ללאו בלא ניקור החלב הלא דעה כרמ'א בשם ארי' דדינו כשאר חלב לנעלו בששים אפילו במליחה זלתייה וכי' כביסול וכמבואר בס' ק"ה אבל הכלים של בני ריינוס איבא דז להקל שאם אנהנו ביטלו כהם דמותר הסבול לנו הואיל שזה נוסגין בו יסור עיי' בש"ך ובכרמ' ס"ק ד'.

ו חלב ויטעו בשל החמול חלב גמור הוא ולד גם שלו חייבים עליו סיינו בשים חלב דבוק בכיזה ובמקום שדבוק לכרס הן זר העלה והן זר הכסחה אבל מה שעל שאר הקמול והחוטין שבהוובו אסורין ואין חייבין עליהם ואם נמלח ונללא בלא ניקור וכן שאר חילוקי דינים בה יבואר אי"ה בלוח פי' דיני טחול עיי' :

ז חלב שעל הכוליה זיינו שים עליה בני קרומים העליון חלב גמור הוא וחייבין עליו והסתחון והחוטין שבה אסורים ואין חייבין עליהם עיי'. ודיני ניקור כהם יבואר אי"ה בלוח פי' דיני ניקור באריכות וכן אם נללא או ממלחו או נתבשלנו בלא ניקור יבואר אי"ה בלוח פי' דיני כוליה :

ח חלב גמור הכבד אסור וזריך לנקר קרום העליון של זר הכבד משום חלב הקרב המונח עליו ויש מחמירין עוד לנקר השמן שחתה הקרום הסוא אבל זר הפנים שלזר הריאה אי' ניקור כלל אבל המנכב לנקר ולהסיר שני לרדיו דלא ליחי למטעי ושאר דינים בה לענין אם נמלח או נללא או נתבשלנו בלא ניקור הי"ל יבואר אי"ה בלוח פי' דיני כבד :

ט חלב הקובה שעל הקפה אסור מן הדיון מהי' שהוא הוחב קרום ונקלף והוא לביע חלב גמור ושעל הי"ר אסור ממנכב שנוהגין בו איסור וסייוו הי"ר שנוהגין לאסור כ"י ישמעאל בקרי' ונקלף כהנו בה לאסור ובמקום דלא כהנו מותר החלב שעל הי"ר כי העיקר כריע דקרום ונקלף בלא חוחב לא עמי' חלב. אך לפי שהעלתי לעיל דעיקר כהשוסקים שבעלו להכב כ"י ישמעאל מטעם דאין גירוי בהר בני ככל שזה גירוי בהר ר' ישמעאל דקרום ונקלף

בלא חוחב גי' הוא חלב גמור וזריך להסיר הקרום והחלב שעליו וסייוו נמקום שים שם קרום וחלב החחיו כי סוי קרום ונקלף ואפילו במקום שאין שם קרום ואי' לנקלף כ"א כה' וחחובות ואין שם חלב אפי' נוהגין קליפה בין בקובה ובין בכרס משום חלב הפריסה המונח עליו ואף דאין גירוי בהר ר' ישמעאל דס"ל דקרום ונקלף סוי חלב דוקא נקלף כרסה בלא חחובות אבל לא כביע בחחובות כיון דקיי"ל ביהודה הכבד זריך ניקור קרום העליון משום חלב הקרב המונח עליו ה"ה בכרס וכדומה.

ואם ביטלו בלא ניקור החלב שעל הי"ר ואפי' דבאי' אובלן אוחו זימ' אין להקל ב"י ואמרין חניי ולא דמי לחלב שדבוק לכרס חחה הפריסה דלעיל דאמרנו לעיל דלא אמרין חניי דכאן שאני כיון שעל הקפה דשם אסור מתי' החלב לכן גם החלב שעל הי"ר שם אסור וחניי דחיישי' לנעוהו בחלב דאקשהא שיבאו להקל ב"י דהוא אסור מתי' ולכן דיון לזריך ששים בקובה עד כל החלב שעליו בין באקשהא ובין באי"רחה ואם אין בקובה ס' חניי זריך ששים נגד כל הקובה עיי' :

י חלב שעל הדקין אסור בלורך אמה-משמחילין ללאח מן הקיבה והסלונחא בה ושאר פרטי דינים מבואר בלוח ד' דיני דקין עיי' :

יא החלבים הי"ל אשר הם אסורים בלכילה מיירי עיי' ביטול אבל האוכל חלב חי דעם המדכי דפטור ומותר לגמרי עיי'. אך המשנה למך סובר דאסור מדרבנן והפרמי' בס' סיד פעלה להלכה דעשה המשנה למך הי"ל דאוכל חלב חי איסור דרבנן יש בו עיי' :

יב חלבים אשר הם מותרים בלכילה הוא חלב היה דכל מין עבודה שאינה קרב ממנה על גבי המזבח חלב שלה מותרת. והי' בספר נפשי וינה כחב דבזמן הזה יש להחמיר שלא לאכול חלב חי' כ"א בידוע שהוא' חיה ומיאו יכוליס לסמוך ולהחיר עכ"פ בקרינים שמתרגים כענפים אפי' שפרסותיה חחובות עיי'. וכן החלב של בהמה עמא' חינו אסור מבוט' איסור חלב אלון משום כהמה עמא' וימ' לענין הנודר הנאה מדבר האסור משום חלב דמותר כהנאה מחלב כהמה עמא'. ועוד זימ' לחסור על חלב עמא שאינו חשוד על חלב עבוד דחמיר שהוא' כהרס ועוד זימ' לקדירה שים בה גיע יחי יסור ונשל בה שני יחי אחד של חלב עמא' ואחד של חלב עבוד דכל אחד מלעקף עם כ"ע של הי"ר לנעול חניו ועוד הרבה זימ' יש עי' באחרונים בס' זי' וכן חלב

חלב של בן-פקועה בן חי או בן טי' מה דחלבו וגידו מותר רק דמו אסור וכן אם הוסיף ידו למטי כבמה וחלב חלב מן טי' חי שנחוכה והניחו כחוכה החלב מותר דיתר בשחיטה אלו כמבואר בפרמ"צ ב"ד סק"ו ע"ש:

ג' חלבים עם בשר אי' היו מין במינו או שאינו מינו דעת הפוסקים כס"י אי' דאם הכשר אינו שמן הוי החלב עם הכשר הכחוש מין בשאינו מינו כעצמא ובשמא ואם הכשר הוא שמן דעת הש"ך עם דהוי מין במינו כעצמא והפרמ"צ ע"ש כזה נ"ע ע"ש. וטומא וחלב הוי מין במינו לכ"ע דש"ין כעומם וחלב דרקין וחלב כגליות דעת כ"י בספר כנפי יונה דשני מויסם הם ע"ש:

יד חלבים של כבמה כחופה אי' מיקרי כחוש ואינו מפטע דעת הפוסקים כס"י ק"ה דנקרא כחוש כעצמו ואינו מפטע כלל ואין חילוק בו אם הוא מהחלבים אשר אסורים מה"ט או שאסורים מדרבנן ע"ש:

טו חלבים שהדיחו בכלי אין מדיחין בה בשר וכן סבין אשר חותכין בו החלבים אין חותכין בו כבד כמבואר כס"י ס"ד ע"ש:

ב' שאלה חלב ב"ן או בשאר משקין אי' הוי טעם לפגם או לשמ:

תשובה הנה כס"י ק"ג דעת האחרונים עם דחלב ב"ן הוא ספק אם הוא טומא טעם לפגם או לשמ והוי דיו כדון ספק שמבואר שם בספק אם פוגם או משביח אם הוא איסור תורה אסור ואם הוא איסור דרבנן אפילו מין בשאינו מינו וכן אפילו איסור תורה והוא מין במינו ויש רוב היתר הוי ספק דרבנן וחולין לקולא ולא מיקרי זה ספק מחמת חסרון ידיעה כלל ע"ש. גם כבד ג' כספר כנפי יונה דחלב דבבם הוי טעמו לשמ ע"ש:

ג' שאלה כלים שהסדרים שלו מדובקים בחלב אי' מותר לחם לחיכם י"ן או שאר משקין:

תשובה הנה כס"י קכ"א סעיף אי' מבואר דמותר לבוס לחמו"ן מן מעטם שהטעם ב"ן לברוח מן החלב והחלב נקרא ועומד בפני עולמו ואינו נוגע ב"ן ע"ש פרמ"צ דמ"א ב"ה הריב"ש. וה"י כנ"ב כבד ע"ז דלאו דוקא י"ן אלא כ"ע שאר משקין ע"ש. וכן הפרמ"צ ב"דון שאלתו שכל חלב לחיבת כבד כבד עם כס"י ס"ד ס"ק אי' במ"ד דה"ש שאר משקין טבואם לברוח מן החלב וכבד עם דגם הריב"ש והרמ"א הג"ל לא קחמ"י אלא בחלב שבו הסדרים חלב לא כעמונה

החלב בחוך המשקה כי כעמונה החלב בחוך המשקה מעליט בדלתי בולט כי עינינו רואות ש"ס כמשקה כעמונה וליך ביפול ששים ע"ש. אך עם רובם לדר דל היתר בנידון שאלתו כיון דחלב חי מותר מה"ט לאכול רק איסור דרבנן יש לפי דעת המשנה למתן כמ"ל וא"כ יש לומר לפי זה כשנפל חלב חי למשקה וטוהר המשקה כמו שהוא עם טעם החלב דשם הוי רק איסור דרבנן ואף שה"י כבד והוי שלא כדרך חילתו דמותר באיסור דרבנן וע"ש שנשאר בה ב"ע:

ד' שאלה חלבים שהתבטלו בחלב כ"ז דיו:

תשובה הנה כ"י בספר ד"גול מרובב כס"י פ"ז כבד דכמבטל חלב בחלב אסור מה"ט ולוקה על ביטולו אבל בחיב"ה אין בו כאיסור דבשר בחלב ובהנאה ג"כ אינו אסור ע"ש כן דעת הרמב"ם ע"ש. ולכן פסק שם להלכה דהסומך פ"ז שלא לאסור בהנאה כשהתבטלו חלב בחלב כמקום הסדר לא הפסיד ע"ש אך הפרמ"צ שם בפתיחה כבד דאסור בהנאה וכן כ"י בספר כנפי יונה פסק

כזה לאסור בהנאה וכן דעת רב' נח"ם כדעת המחמירין לאסור בהנאה אך כבד עם אם אחד מורה ובה כדעת כ"י דגול מרובב כמ"ל אין מוחימים אורו ע"ש. וע"ש כבד דגם סדרגול מרובב שמקיל כזה בהנאה מיירי לענין שאר הנאות חלב להדליקו בידים אסור דיש לחוש למבטל בשר בחלב ע"ש:

ה' שאלה חלב של נר דולק העשוי כנר שטוף שנתק ממנו טיפה על כלי כ"ז דיו:

תשובה הנה כס"י י"ב דעת האחרונים עם להלכה דטיפה הנופלת על הכלי מנר של חלב העשוי כנר של שטוף אי' אלא גרידא אפילו אם היד סולדת מלוחו טיפה דפסק כח ריחיתו ודלא כפר"ח שמחמיר בזה אם היד סולדת

בטיפה חלב אם נפל טיפה מחלב ממוחק שדולק מנר שקורין לאמפי"ע והטיפה נפל מפיו במקום שהפחילה דולקת ממש עם אי' כל הכלי אסור אש"כ שפסק סקולתו כיון שריחיתו ע"י אור הוא מרווח סרבה עד שאפילו כשנפסק עדיין יש לו דין כ"ז חלב אם כטיפה נופלת מ"ד אחר מן הכלי שהפחילה כחוכה לא מיקרי רוחה או שנפל טיפה מחלב שניתח בקדירה אלא שאם כיון דפסק סקולתו לא חשיב ככלי ראשון. והא דלנו מחזירין כנר העשוי כשטוף דרי כגרידא דוקא כשנפל טיפה מזהר על הכלי חלב אם נפל כנר הדולק על הכלי ושהה עם ק"ה כל הכלי אסור ולפי דעת הפרמ"צ עם לא מה"ט כ"י כעט"ה כי לר"ך ל"ב"ן ע"ש. והכ"ח עם כבד דאפילו הסייד

הלכות מסוקות

חלבים

תוי יהושע

תשובה הנה מנואר בס"י י"ד ברח"ט וכן באחרונים כנסת מקומות להחלב האברים היינו מדם שבאברים כמו שבנואר בס"י י"ד בס"י ס"ק ו' והחלב הי' אזור משום דבר מן החי אי לאו דגלי לן קרא ארץ זבת חלב ודבש ויעטם הרב דליתו אזור משום ארזים משום דליתו מחובר בשום דבר ואינו שורש מן הסבה והא דבחיוב קרא לא חאלב הפשע עם הפשר שהוא אזהרה לאבר מן החי דוקא בשר מן החי שהוא נוסף על חי אבל לא חלב ומיעטם זכ דעת רוב הפוסקים דמימי חלב גיב אין בו איסור דארזים כמו שיבאר לקמן בלוח זכ:

שאלה חלב של בהמה עמאה ועריפה ומיילה כילד דינו :

תשובה הנה בס"י פ"א מנואר דחלב של בהמה וחיה עמאה או עריפה אסורין כבשר עלמא וברמזים כבז דחלב עמאה אין לוקח עליה אף החמין סובר דלוקחין עליה אבל חלב גבילה גביעין אין לוקחין עליה רק חיבור חיה ים בו עיינים :

שאלה חלב שחלב מבהמה עד שעת שחיטה ואחר שחיטה מאלחא הבהמה עריפה כילד דין החלב :

תשובה הנה בס"י פ"א מנואר כל החילוקין דינים בזה בערפיות בלוח ב' דיניו בינים וסייב בחלב כי חזא הס וכן שאר דינים בזה מנואר בלוח ג' דיניו בינים עיינים :

שאלה חלב של עריפה שמתערב עם שאר חלב הישר כילד דינו :

תשובה הנה בס"י פ"א מנואר להלכי דאם ים שמים בעל ואם אין שמים בודלי אזור אף ביעסקי היינו שים הרבה בהמות בדור ואנו יודעים שים בהמות משוכחות הרבה עד שאפשר שהיי' בחלב שמים מותר כיון דמין בנימו מהיים בעל ברזב רק רבין הריירו ס' הרי זכ דומה למין בנימו ובשן במנואר שם אף התורה שמואל חולק על הפיו בזה עיינים. אמנם רוב אחרונים הסכימו ליעזר הפיו להקל מחמת פסק דרבין כ"ל. וכיון מיידי שאין שמים בהמות בדור אבל גיב שמים בהמות בעדר אמריק דמשמחא הכל חולבין בשום וים שמים אף אם ידעין בודלי שחלב מבהמה עריפה הוא יותר מחלב של בהמה אחת מאחרות כי בהמה עריפה נוסחת חלב יותר מאחת מאחרות הכשרות אינו לא מבני מה שים שמים בהמות בעדר כי כיון שראינו שהעריפה היא

יורא

הפסח חרק על כסלי אזור הכני ולא אמריק שכבר נשך החלב כי עיינים בו לתלוחות עיינים. אף הכריש מנוד להקל בכל היכל מעט דבכחו שלנו דחלב עומד ימים רבים ומותר למאור עינה שטובה דרוח סוי נותק טעם לפגם ומותר וכן כחצו האחרונים דכסלים השועים דמי אשכר לגורדי ים לגבב היחידים להחיר אחת עיי' שהיות מעליש ודומה והני דשיא פסק דאם החזיק הסבין על אור סגר של חלב עד שהסוס הסבין אם לא עט בחלב הוא כבר השלכנת אף בו ממש ואינו אזור :

שאלה ו תשובה

חלבים הן מותר לעשות בהם מסחר : הנה בס"י ק"יז מנואר רכל דבר שאסור מן הסורה איננו שמואל בהנאה אם הוא דבר המיוחד לאכילה אזור לעשות בו סחורה או להלוח עליו אבל חלב איננו שמואל לאכילה מותר לעשות בו משא ומתן שהרי בפירוש הסורה הכירה לנו וכתיב ב"י יעשה לכל מלאכה עיינים והוקא חלב של בהמה טהורה אשילו של גבילה ועריפתו אבל חלב של בהמה עמאה דמי וכן הדין עם ושאר אחרונים האסור לעשות בהם סחורה וכן בחלב גבילה של חיה או חלב כיון מחשק הפרימז בס"י ס"ד בש"ד ס"ק ג' אם מותר לעשות בו מסחר עיינים טעמי. וכיון דאזור לעשות בחלב עמאה איננו משהר היינו דוקא בחלב שמואל למכור לאכילה ומותר לנודק אכילה אבל למכור למשוח עורות או להדליק מותר ובחלב חזיר לעולם אזור משום מעשה שהי' וכמיש הטור והמחבר בס"י ח"מ בחושן משפט עיינים. ועיקר פירו' הדיוטס באריכות יבואר איננו בלוח זכ :

שאלה ו תשובה

אם מותר לטור את עלמו בחלב : הנה בס"י ק"יז העלה להלכה דאין הישר לטור בשרו בחלב סן בהמה חלב וכן בחלב חזיר אלא היכי דאיכא לערף אבל אדם בריא משום תענוג לא ואסור אשילו לחינוק רק עיי' גוי מותר להניחן אחת לטור לחינוק עיינים טעמו. והכריח עם השר"ך בזה גיב ודעתו עם להקל לטור בחלב סחם בכל ענין עיינים. אף בחלב חזיר ים פוסקים דכוכרים דחמיר משאר חלב עיינים :

סליק דיני חלבים

חלב

שאלה חלב בהמה מאין נחטות ובל :